

[Eva Møller]

ve Folkeparti vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og ændringsforslagene ved anden behandling, og for at leve op til det vil det vel være rimeligt, at jeg også gør det.

Det Konservative Folkeparti beklager, at vi ikke kan nå til enighed med miljøministeren om dette lovforslag, men vi er jo i en ganske anden situation, end vi var før regeringsskiftet, idet der nu er en flertalsregering. Denne flertalsregering bruger sit flertal, og hvis der forhandles på dette område, forhandles der i hvert fald kun til venstre i folketingsalen.

Det Konservative Folkeparti ønsker ikke at give en miljøminister en så udstrakt beføjelse som den, der ligger i lovforslaget, hvoraf det fremgår, at spørgsmålet om, hvorvidt stofferne skal på listen eller ej, afgøres af ministeren alene, idet eksperternes udtalelse ikke får afgørende vægt.

Vi mener, det rimelige ville være, at man gav eksperternes råd afgørende vægt, så vi var fri for at opleve f.eks. en ny stråforkortningssag, fordi ministeren på egen hånd kan beslutte, hvad der skal ske, uden at tillægge eksperternes råd en betydelig vægt. Det er ikke det samme som at tillægge dem afgørende vægt, og i Det Konservative Folkeparti mener vi, at de afgørelser, vi træffer, skal være baseret på ekspertudtalelser og ikke på følelser. Det er ikke rimeligt over for sagligheden i forslaget.

Vi har meget stor forståelse for, at dansk erhvervsliv og dansk miljølovgivning skal følge samme retningslinjer som de øvrige europæiske lande. Vi ser gerne, at vi er på forkant med dem, men vi ser ikke gerne, at lovgivningen er således, at det giver alvorlige konkurrenceforvridningsproblemer.

Derfor er vi kede af, at lovforslaget ikke bliver notificeret i EF. Jeg er vel vidende om, at ministeren mener, at det ikke skal notificeres, for det har man sagt fra Kommissionens side at det ikke skal, men så er det blot uforståeligt for os, at vi ikke kan sende det ned og få den udtalelse på tryk, således at vi er fuldstændig sikre på, at det er det, der er reglerne, for vi har jo også set eksperter, som i modsætning til ministeren mener, at der skal notificeres.

I Det Konservative Folkeparti er vi ikke sikre på, hvilken type af eksperter der har ret, men vi ser gerne, at vi følger de fælles regler i EU, og derfor er vi for, at der skal notificeres; men det har vi altså ikke kunnet få ministeren med til.

Når sagen om grundvandet og miljøet er så utrolig vigtig, er det for os uforståeligt, at der skulle gå næsten halvandet år, før ministeren gjorde noget på området. Da den tidligere regering gik af, lå der rent faktisk en fuldt færdig grundvandsredegørelse, som man kunne gå i gang med. Der lå også et tilsagn om, at vi i løbet af 1993 ønskede at få revurderet alle de stoffer, som vi i øjeblikket taler om. Vi synes, det havde været en god idé, om man var gået i gang noget før.

Vi kan stemme for ministerens ændringsforslag, og vi kan også stemme for det af Venstre stillede ændringsforslag.

Peter Hansen-Nord (V):

Vi står her med et lovforslag, hvor vi indledningsvis må erkende, at sagligheden har trange kår. Der er forsøgt skabt et billede gående på, at Venstre ikke var interesseret i at beskytte grundvandet. Dette billede er helt forkert. Det ved miljøministeren. Alligevel er det lykkedes at skabe det billede udadtil på grund af den assistance, som ministeren gav til udformningen af et ændringsforslag stillet af Venstre og Fremskridtspartiet.

De, der kender teknikken og er vant til disse ting, ved, at dette ændringsforslag alene går på ønsket om, at lovforslaget skal notificeres. Vi ved alle sammen, at der kører en tilsvarende positivliste i EU, og derfor mente vi, det var rigtigt, at man afstemte sin fremmarch på dette område med EU.

Det er ikke tilfældet, og det billede, der er skabt, gør, at jeg ønsker at tage ændringsforslag nr. 1 fremsat af Venstre og Fremskridtspartiet tilbage. Det gør jeg med den helt klare begrundelse, at EU-notifikationen nu alene er regeringens og miljøministerens ansvar; det kan ikke understreges tydeligt nok. Vi vil ikke fedtes ind i de problemer, som en manglende notifikation af dette lovforslag måtte medføre. Dette ansvar ligger alene hos regeringen og hos miljøministeren. Men for at undgå det mindste flimmer på billedet af rent grundvand tager vi ændringsforslaget tilbage, for det er tilsyneladende nærmest umuligt at forklare det saglige i forslaget. Derefter er det ministerens eget ansvar, og så ser vi, hvordan sagen udvikler sig.

Dernæst har der ikke på noget tidspunkt hersket tvivl om, at det ændringsforslag, der er